

En Hærged By Uden Mure

David Wilkerson April 18, 2016

Det er muligt for alle kristne, at miste kontrollen over sin ånd. Når det sker, er resultatet forvirring, strid og konflikt: "En åben by uden mur: en mand uden selvbeherskelse" (*Ordspr. 25, 28*). Det er et billede på manglende selvkontrol.

Dette vers indeholder en kraftig advarsel til alle kristne mænd og kvinder. Når vores beskyttende mure falder, bliver vi sårbare overfor dæmoniske angreb. Snart vil alt, som var velsignet i vores liv – vores ægteskab, familie, arbejde og relationer – blive problemfyldte. Vi lider alle under almindelige prøvelser, som enhver kristen udsættes for. Men på trods af vores prøvelser, gør Gud det muligt for os, at have hans fred livet igennem. En mands ægteskab bør være solidt, hans hjem fyldt af kærlighed og hans arbejde bør være velsignet. Og det er det, fordi han underordner sin ånd under Kristi Ånd, og dermed er Guds beskyttende mure omkring ham intakte.

Men den samme mand kan begynde at miste kontrol over et aspekt i sit liv. Snart er hans ånd ikke længere ham underlagt. Han bliver mindre tålmodig, han kan ikke styre sit temperament og han skændes hele tiden med sin familie. Han bliver nærtagende og vredladet, og bruger sårende ord.

Denne kristnes hjem har nu alvorlige problemer. Han og hans kone misforstår alt, hvad de siger til hinanden, og de taler hårdt til hinanden. Deres børn bliver ofre for deres bitre skænderier. De ser, at deres mor og far konstant snapper efter hinanden, og skænderierne tager til. Uden stabilitet i hjemmet, er det stor risiko for, at disse unge mennesker vender sig til verden for at finde ro og få en fornemmelse af kontrol.

Denne kristne mands liv er nu som en hærged by. Bymuren er nu brudt ned, og giver ingen beskyttelse mod dæmoniske kræfter. Desværre sker dette i rigtig mange kristne hjem. Noget har gjort, at de kristne har mistet kontrollen over deres ånd, og fjenden har fri adgang til deres hjerter og til deres hjem.

Lige nu sker der noget forfærdeligt i de evangeliske menigheder. Lederne gør meget ud af, at teste Guds advarsler om dom. De siger, "Passer denne advarsel i dette skriftsted med Guds kærlighed?" Hvis advarslen ikke synes nænsom, behagelig eller kærlig, vælger man, at se bort fra den og ignorere den.

Disse tjenere har skabt en falsk Kristus. De prædiker, at Jesus kun er kærlig, og ikke hellig eller dømmende. De får ham til at fremstå som en overbærende Frelser, som vender det blinde øje til vores besættende synd, mindst 490 gange. Disse hyrder tager ikke Jesu retfærdige dom og hans had til synd, med i betragtning. De får mennesker til at undskylde deres synd med, "Det er lige meget om du falder i. Gud elsker dig."

Skilsmisseprocenten i Jesu Kristi menighed er nu den samme som i den sekulære verden.

Skilsmisse er en verdensomspændende plage. Selv blandt menighedslederne er det en pandemi. De beskyttende mure omkring de kristne hjem krakelerer og er brudt sammen; og familier går i opløsning.

Hvorfor sker det? Fjenden kan ikke røre ved nogens liv eller hjem hvis murene er intakte. Det er simpelthen umuligt. Satan kan genere os, men han kan ikke tage kontrol over vores sind, vores ægteskab, vores familie. Svaret er enkelt: Åndsfulde mænd og kvinder har mistet kontrollen med deres ånd og sjæl. Og de har ingen magt

eller autoritet til at sikre deres ægteskaber og hjem, så der er tryghed der.

Jeg tror, det begynder der, hvor den kristne giver alle andre end sig selv skylden for sin synd. Ægtemænd og kvinder bebrejder hinanden for deres eget rasende temperament. Nogle giver djævelen skylden for deres problemer og siger, "Mit ægteskab er under dæmonisk angreb." Mit spørgsmål er dette, "Hvem lod djævelen komme ind? Hvem er ansvarlig for, at de nedbrudte mure giver ham fri adgang til at løbe os over ende?"

I de fleste tilfælde er den kristnes problem slet ikke djævelens skyld. Det er derfor salmisten spørger Gud, "Hvorfor har du revet dens gærde ned, så alle, der går forbi, kan plukke af den?" (*Salme 80, 13*). Salmisten spørger, "Herre, hvad fik revet hegnet ned?"

Esajas konkluderer, hvem der river hegnet ned. "Min ven havde en vingård på en frugtbar skråning. Han gravede den, rensede den for sten og plantede den til med vinstokke. Han byggede et vagttårn i den og udhuggede også en perse" (*Es. 5, 1-2*). Her er Gud vingårdsmænd. I de næste to vers siger han, "Og nu, Jerusalems indbyggere, Judas mænd, døm mellem mig og min vingård. Hvad var der mere at gøre ved min vingård, som jeg ikke har gjort? Når jeg ventede, at den ville give vindruer, hvorfor gav den så vilddruer? Men nu vil jeg lade jer vide, hvad jeg vil gøre ved min vingård: Jeg vil fjerne hegnet om den, så den bliver afgrøvet, nedrive gærden om den, så den bliver trampet ned" (*5, 3-4*). Gud siger, at han har gjort det muligt at beskytte vingården og gøre den frugtbar. Men den frembragte kun dårlig frugt.

Derefter siger Herren, "Men nu vil jeg lade jer vide, hvad jeg vil gøre ved min vingård: Jeg vil fjerne hegnet om den, så den bliver afgrøvet, nedrive gærden om den, så den bliver trampet ned. Jeg lader den forfalde, den bliver hverken beskåret eller hakket, så den gror til med tjørn og tidsel, og jeg forbyder skyerne at give den regn. For Hærskarers Herres vingård er Israels hus, og Judas mænd er hans yndlingsplante. Han ventede ret, men der kom retsløshed. Han ventede retfærdighed, men der kom nødskrig" (*5, 5-7*). Hvem fjernede det beskyttende hegn omkring denne vingård? Det gjorde Herren. Hvorfor gjorde han det? Fordi den frugt, folkets liv frembragte, var råddent.

Paulus vidste, at vores mures stabilitet har alt at gøre med, hvor seriøst vi tager Guds Ord.

Paulus lægger ikke fingrene imellem. Han siger, at når vi bryder Guds bud, som vi prædiker til andre, så bliver vi blasfemiske. Vi spotter Gud. Yderligere, vil Gud dømme os for de synder vi hengiver os til i det skjulte. "Jeg er hård ved min krop og tvinger den til at lystre, for at jeg, der har prædikeret for andre, ikke selv skal blive forkastet" (*1. Kor. 9, 27*).

Paulus' anvendelse af ordet forkastet, burde skabe gudsfrygt i os. Nogle teologer forsøger at udglatte det, ved at bortforklare det. Men det oprindelige græske ord, som er anvendt her, betyder afvist, ikke godkendt. Så det er helt enkelt således, at hvis vi lever løgnagtigt, så vil vores mure brase sammen – og vi er sårbare for alle Satans angreb.

Nu er Herren ikke en hård opdragsgiver, Han er tålmodig og langmodig overfor os. Han vil ikke rive murene ned hos dem, som kæmpede mod fristelse, men alligevel en enkelt gang faldt den synd, de prædikede i mod. Her tænker jeg på den kristne mand, som en enkelt gang kom til at se porno på internettet eller på TV. Men i stedet for, at det blev en vane at gøre se den slags, så angrede han og omvendte sig fra sit begær.

Men den mand, som er afhængig af sit besættende begær, mister kontrol over sin ånd og sjæl. Denne mand dyrker sin synd regelmæssigt. Og med tiden bliver hans sind mættet af urenhed. Denne mand mener sagtens, at han kan vidne og prædike, mens han fremturer i sin synd. Han har fuldstændig overgivet sig til begæret.

Sådan en mand spekulerer måske over hvorfor hans ægteskab falder fra hinanden. Men han forbinder ikke sine problemer med, at han fortsætter med sin synd. Gud må have taget ham under behandling omkring denne vane i uger, måneder, år. Herren har givet den ene profetiske advarsel efter den anden, og har overbevist ham om synden igen og igen. Men denne mand har ikke noget ønske om at blive udfriet. Han har bygget sig en komfortabel rede for sit begær, og dyrker det ved hver given lejlighed.

Faktum er, at Gud har gjort det muligt for os, at blive udfriet fra hele syndens herredømme. Han har indgået en pagt om at udfri os fra syndens magt. Alt han beder om er, at vi søger ind for hans ansigt, spørger ham, bekender vores synd og længes efter at blive fri. Han lover, at hans Hellige Ånd vil give os kraften til at dræbe vores synd og gå frem i sejr: "Hvis I lever i lydighed mod kødet, skal I dø, men hvis I ved Åndens hjælp dræber legemets

gerninger, skal I leve" (*Rom. 8, 13*).

Gennem årene har jeg prædiket om Guds nåde, barmhjertighed og kærlighed.

Jeg har skrevet om Guds kraftfulde navne. Jeg har skrevet om den store nåde, som er i den Nye Pagt. Jeg har vist kristne, som er bundet i synd, hvordan de skal gøre krav på Guds løfter om total frihed fra deres synd. Men på trods af det, er der tusinder og atter tusinder, som læser dette budskab, som stadig ikke er fri.

Jeg udfordrer enhver Guds tjener: Hvordan kan du se bort fra hvad Jesus siger til menighederne i Åbenbaringsbogen? Han advarer Efesus, "Husk derfor på, hvorfra du er faldet, og omvend dig, og gør de gerninger, du først gjorde; ellers kommer jeg over dig og flytter din lysestage fra dens plads, hvis ikke du omvender dig" (*Åb. 2, 5*). Han advarer Pergamon, "Omvend dig derfor! Ellers kommer jeg hastigt over dig og vil bekæmpe dem med min munds sværd" (*2, 16*). Til sidst siger Jesus til alle menigheder: "Så skal alle menighederne forstå, at jeg er den, der ransager nyrer og hjerter, og jeg vil give enhver af jer efter jeres gerninger" (*2, 23*).

Gud elsker sine tjenere. Bibelen siger, at hans hyrder har hans opmærksomhed. Han vil kæmpe for dem, og gøre nænsomt op med det, der skal gøres op med hos dem, som han gør med alle sine børn. Men vores Hellige Gud vil ikke tolerere løgn. Han vil ikke acceptere et dobbeltliv. Han nægter at stå dem bi, som fortsætter i synd. Og der kommer en tid, hvor han siger, "Nu har du længe nok levet på en løgn. Du praktiserer ikke det, du siger. Du har konstant afvist min pagts mulighed for udfrielse. Jeg vil ikke se gennem fingrene med din vellystige livsstil mere. Jeg vil ikke tillade, at du så let ignorerer mit Ord. Så gør dig klar – for dine mure bliver revet ned nu."

Husk hans advarsel i Esajas 5: "Hvad var der mere at gøre ved min vingård, som jeg ikke har gjort? Jeg har bygget et beskyttende hegn omkring dig. Jeg gav dig det bedste, som livet kan give. Men når jeg leder efter frugt i dit liv, ser jeg intet andet end ukrudt. Du gav mig kun vilde druer. Nu river jeg dit hegn ned. Den smukke vingård, jeg byggede til dig, vil blive lagt øde. Dyr vil gnave i planterne. Jorden vil blive død og tør. Og grunden vil gro til i tidsler og torne."

Her begynder vores problemer. Herren kan tugte os, ved at tillade fjenden at angribe vores liv og vores hjem. Men han gør det altid med intentionen om, at resultatet bliver retfærd. Han ønsker, at frembringe et lydigt hjerte i os – et, som tager hans Ord alvorligt.

Er det nogensinde for sent for os, at få kontrol over vores ukontrollable ånd? Vil Herren genopbygge vores mure, når de først er revet ned? Ja. Absolut. Det er hans ønske at genoprette os. Han ønsker, vi skal have fuld kontrol over vores ånd. Og han ønsker, alt kød og fjenden underlagt Kristus i os.

Genoprettelsen begynder, når du tager Guds Ord meget seriøst. Når du ikke længere tror, du er et særligt tilfælde, som kan undslippe Guds dom. Du må være overbevist om, at Herren vil tage dig alvorligt under behandling, hvis du ignorerer hans bud. Han vil ikke lade dig fortsætte i dit oprør. Og du må erfare, at du kan komme til at lide skibbrud.

Det øjeblik dit hjerte vender sig til Herren, begynder han genopbygningen. Han giver dig kontrollen over din ånd tilbage. Og du vil villigt adlyde alt, han siger til dig. Du er ikke længere en hærged by uden mure. I stedet er dit liv den smukke vingård, som han ønskede den skulle være; en duftende have, som tiltrækker alle omkring dig. Halleluja!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/12773/>